

วุฒิสภา

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

ร่าง
พระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทรมาน
และการกระทำให้บุคคลสูญหาย

พ.ศ.

(คณะกรรมการรัฐธรรมนูญ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เป็นผู้เสนอ)

อ.พ.(ร) ๑๙/๒๕๖๔

จัดทำโดย
สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภา
www.senate.go.th

คำนำ

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. เสนอโดย คณะกรรมการรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๘ สิงหาคม ๒๕๖๔ เสนอโดยนายวันมูหะมัดนอร์ มะทา สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๓ เสนอโดยนายสุทธิศิริ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคราชธิปัตย์ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๘ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และเสนอโดยนายสิริเจนจาก สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรครพลังประชารัฐ กับคณะ ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๖๓ ซึ่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวทั้ง ๔ ฉบับ ได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่สุดที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้นของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับประกอบการพิจารณาของสมาชิกวุฒิสภาในเบื้องต้น ทั้งนี้ ก่อนที่ สภาผู้แทนราษฎรจะลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. และเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไปตามบทบัญญัติ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

สำนักกฎหมาย
สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาพ
ตุลาคม ๒๕๖๔

เอกสารประกอบการพิจารณาเบื้องต้น

จัดทำโดย

นายสุรัตน์ หวังต่อลาภ รองเลขาธิการวุฒิสภาพ

นายทศพร แย้มวงศ์ ผู้อำนวยการสำนักกฎหมาย

นายโภณ ชาตบุญย์จารุ ผู้บังคับบัญชากลุ่มงานกฎหมาย ๒

นางสาวสุรีรา จินายิน นิติกรชำนาญการ

นางสาวพันธุ์พิพา หอมพิพย์ วิทยากรชำนาญการ

นางสิริกนย์ ส่องแสง เจ้าพนักงานธุรการอาวุโส

นางสาวรัตติกาญจน์ น้อยนวน เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นางกาญจนा ผลache เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

นายพัลลภ วงศ์พันธุ์ เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน

กลุ่มงานกฎหมาย ๒ สำนักกฎหมาย สำนักงานเลขานุการวุฒิสภาพ โทร. ๐ ๒๘๓๑ ๙๒๙๖

ร่างพระราชบัญญัติ
ป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ.
(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)

ประเด็นสำคัญจากการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการ^๑

๑. เหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๑.๑ การเสนอร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. เสนอโดยคณะรัฐมนตรี ต่อประธานสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๔ และได้เข้าสู่การพิจารณาของที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔ และครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพุธที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ โดยที่ประชุมเห็นชอบให้นำร่างพระราชบัญญัติท่านองเดียวกันอีก ๓ ฉบับ ขึ้นมาพิจารณารวมกันไป ดังนี้

๑. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. (นายวันมุหะมัดนอร์ มะทา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๒. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (นายสุทธัน พินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๓. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (นายสิระ เจนจาคะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)

๑.๒ สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ได้แต่งถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งกล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติที่เสนอทั้ง ๔ ฉบับ สรุปได้ ดังนี้

๑.๒.๑ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เพ诗สุทิน) ได้แต่งถึงหลักการและเหตุผล พร้อมทั้งได้กล่าวถึงสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. สรุปสาระสำคัญได้ ดังนี้

^๑ สามารถสืบค้นเอกสารแนบทรรัสเป็นภาษาไทย เอกสารประกอบการพิจารณา บันทึกการประชุมในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการ และบันทึกการอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้จากเว็บไซต์ E-Library ห้องสมุด อิเล็กทรอนิกส์ สำนักวิชาการ สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร <http://library2.parliament.go.th/library/home.html> หรือสแกนข้อมูลผ่าน QR CODE หมายเลข ๑ ถึง ๘ ในหน้าที่ ๑๒ และหน้าที่ ๑๔

หลักการคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่การทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรงที่ไม่อาจกระทำได้ไม่ว่าในสถานการณ์ใด ๆ ดังนั้น เพื่อยกระดับและเพิ่มประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย รวมทั้งการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนของประเทศไทย สมควรกำหนดฐานความผิด มาตรการป้องกันและปราบปราม และมาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหายตลอดจนมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้องให้สอดคล้องกับอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประتبัดติหรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร้มนุษยธรรม หรือที่ย้ำเยียกดีศรี และอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. มีสาระสำคัญ ดังนี้

(๑) กำหนดบทนิยามคำว่า “ผู้ได้รับความเสียหาย” “เจ้าหน้าที่ของรัฐ” และ “คณะกรรมการ” รวมทั้งกำหนดให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๓ และร่างมาตรา ๔)

(๒) หมวด ๑ บททั่วไป

(๒.๑) กำหนดบทบัญญัติเกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ ดังนี้

(๒.๑.๑) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำให้ผู้อื่นเกิดความเจ็บปวดหรือความทุกข์ทรมานอย่างร้ายแรงแก่ร่างกายหรือจิตใจ เพื่อ ๑) ให้ได้มาซึ่งข้อมูลหรือคำรับสารภาพจากผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม ๒) ลงโทษผู้ถูกกระทำเพราะเหตุอันเกิดจากกระทำหรือสองสัยว่ากระทำของผู้นั้นหรือบุคคลที่สาม ๓) ข่มขู่หรือขู่เข็ญผู้ถูกกระทำหรือบุคคลที่สาม ๔) เลือกปฏิบัติโดยไม่เป็นธรรมเป็นผู้กระทำความผิดฐานกระทำทรมาน (ร่างมาตรา ๕)

(๒.๑.๒) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่ลับ ขัง ลักพา หรือกระทำด้วยประการใดให้ผู้อื่นปราศจากเสรีภาพในร่างกาย โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิเสธว่าไม่ได้กระทำการดังกล่าว หรือปกปิดชะตากรรมหรือสถานที่ปรากฏตัวของบุคคลนั้นซึ่งส่งผลให้บุคคลนั้นตกอยู่ภายใต้อภิการคุ้มครองของกฎหมาย เป็นผู้กระทำความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหาย (ร่างมาตรา ๖)

(๒.๒) กำหนดให้การกระทำความผิดฐานกระทำทรมานและความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายที่กระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ ต้องรับโทษในราชอาณาจักร และมีให้ถือว่าความผิดทั้งสองฐานดังกล่าว เป็นความผิดที่มีลักษณะทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดน และความผิดทางการเมืองตามกฎหมายว่าด้วยความร่วมมือระหว่างประเทศในเรื่องทางอาญา (ร่างมาตรา ๗ และร่างมาตรา ๘)

(๒.๓) กำหนดให้ในคดีความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหาย ให้ดำเนินการสืบสวนจนกว่าจะพบบุคคลซึ่งถูกกระทำให้สูญหายหรือปรากฏหลักฐานอันน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย และให้สามี ภริยา ผู้บุพการี และผู้สืบสันดานของผู้ถูกกระทำให้สูญหายตามพระราชบัญญัตินี้ เป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาด้วย (ร่างมาตรา ๙ และร่างมาตรา ๑๐)

(๒.๔) ห้ามอ้างพฤติการณ์พิเศษใด ๆ ไม่ว่าจะเป็นภาระส่วนรวมหรือภัยคุกคามที่จะเกิดสังคม ความไม่มั่นคงทางการเมืองภายในประเทศ หรือสถานการณ์ฉุกเฉินสาธารณะอื่นใด เพื่อให้การกระทำการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมาย และห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐขับไล่ ส่งกลับ หรือส่งบุคคลเป็นผู้ร้ายข้ามแดนไปยังอีกรัฐหนึ่ง หากมีเหตุอันควรเชื่อได้ว่าบุคคลนั้นจะไปตกลอยู่ในอันตรายที่จะถูกกระทำทรมานหรือจากการกระทำให้สูญหาย (ร่างมาตรา ๑๑ และร่างมาตรา ๑๒)

(๓) หมวด ๒ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

- กำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหาย ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมเป็นประธานกรรมการ กรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะกรรมการแต่งตั้ง รวมทั้งหมดจำนวน ๑๖ คน พร้อมทั้งกำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม วาระการดำรงตำแหน่ง การพ้นจากตำแหน่ง หน้าที่และอำนาจ และการประชุมคณะกรรมการ ตลอดจนกำหนดให้กรรมคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพรับผิดชอบงานธุรการของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓ ถึงร่างมาตรา ๒๐)

(๔) หมวด ๓ การป้องกันการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย

(๔.๑) กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ในการควบคุมผู้ถูกจำกัดเสรีภาพต้องบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ โดยอย่างน้อยต้องมีรายละเอียดเกี่ยวกับ ๑) ข้อมูล อัตลักษณ์เกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ เช่น ชื่อ นามสกุล หรือหมายเลขประจำตัว ๒) วัน เวลา และสถานที่ของการถูกจำกัดเสรีภาพ และข้อมูลเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการจำกัดเสรีภาพ ทั้งนี้ หากมีการย้ายสถานที่ดังกล่าวจะต้องระบุถึงสถานที่ปลายทางที่รับตัวผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ รวมทั้งเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้รับผิดชอบการย้ายที่จำกัดเสรีภาพ ๓) คำสั่งที่ให้มีการจำกัดเสรีภาพ และเหตุแห่งการออกคำสั่ง ๔) เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ออกคำสั่งให้จำกัดเสรีภาพ ๕) วัน เวลา และสถานที่ของการปล่อยตัวผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ และผู้มารับตัวผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ และ ๖) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพร่างกายของผู้ถูกจำกัดเสรีภาพก่อนถูกจำกัดเสรีภาพและก่อนการปล่อยตัว และในกรณีที่ผู้ถูกจำกัดเสรีภาพถึงแก่ความตายในระหว่างการควบคุมจะต้องระบุถึงสาเหตุแห่งการตายและสถานที่เก็บศพด้วย (ร่างมาตรา ๒๑)

(๔.๒) กำหนดหลักเกณฑ์ในการเปิดเผยข้อมูลของผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ โดยให้ผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบด้วยกฎหมายของผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ เช่น ญาติ ผู้แทน หน่วยความ มีสิทธิร้องขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการจำกัดเสรีภาพบุคคลให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพตามมาตรา ๒๑ หากเจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิเสธที่จะเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว ผู้ร้องขอ มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลอาญาหรือศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่เชื่อว่ามีการทรมานหรือพบทึบผู้ถูกกระทำให้สูญหายครั้งสุดท้าย เพื่อให้ศาลสั่งเปิดเผยข้อมูลนั้นได้ อย่างไรก็ได้ เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการจำกัดเสรีภาพบุคคลหรือศาลอาจไม่เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพได้ หากผู้นั้นอยู่ภายใต้การคุ้มครองของกฎหมายโดยเป็นผู้อยู่ในอำนาจศาล และการเปิดเผยข้อมูลอาจละเอียด ต่อความเป็นส่วนตัว หรือก่อให้เกิดผลร้ายต่อบุคคล หรือเป็นอุปสรรคต่อการสืบสวนสอบสวนคดีอาญา (ร่างมาตรา ๒๒ และร่างมาตรา ๒๓)

(๔.๓) กำหนดให้ผู้ได้รับความเสียหายหรือผู้มีส่วนได้เสียตามมาตรา ๒๗ พนักงานอัยการ พนักงานสอบสวนหรือพนักงานสอบสวนคดีพิเศษ คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย คณะกรรมการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน หรือเจ้าหน้าที่ซึ่งได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการดังกล่าว และบุคคลอื่นใดเพื่อประโยชน์ของผู้ได้รับความเสียหาย มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลท้องที่ที่มีอำนาจพิจารณาคดีอาญาเพื่อให้มีคำสั่งระงับการกระทำการทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหาย รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และมาตรการระงับการทรมานหรือการกระทำให้บุคคลสูญหาย ตลอดจนการเยียวยาความเสียหายเบื้องต้น (ร่างมาตรา ๒๔ และร่างมาตรา ๒๕)

(๕) หมวด ๔ การดำเนินคดี

- กำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษ และกำหนดให้ศาลอาญาคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นศาลที่มีเขตอำนาจเหนือคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ (ร่างมาตรา ๒๖ และร่างมาตรา ๒๗)

(๖) หมวด ๕ บทกำหนดโทษ

- กำหนดระหว่างโทษของความผิดฐานกระทำการทรมานและความผิดฐาน กระทำให้บุคคลสูญหาย เหตุเพิ่มโทษ และเหตุบรรเทาโทษ รวมทั้งกำหนดโทษผับังคับบัญชาที่ทราบว่า ผู้ตีบังคับบัญชาซึ่งอยู่ภายใต้การบังคับบัญชาของตนจะกระทำการหรือได้กระทำการทรมานผู้ตีบังคับบัญชาทั้งสองฐาน ดังกล่าว และไม่ดำเนินการที่จำเป็นและเหมาะสม เพื่อป้องกันหรือระงับการกระทำการทรมาน หรือไม่ดำเนินการหรือส่งเรื่องให้ดำเนินการสอบสวนและดำเนินคดีตามกฎหมาย (ร่างมาตรา ๒๘ ถึงร่างมาตรา ๓๔)

๑.๒.๒ นายกมลศักดิ์ สิริวาระ สมาชิกสภาพผู้แทนราชภาร พระคปรชาชาติ ได้ชี้แจง หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคล ให้สูญหาย พ.ศ. (นายวันนุหมัดนอร์ มหา สมาชิกสภาพผู้แทนราชภาร พระคปรชาชาติ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุมสภาพผู้แทนราชภาร ดังนี้

หลักการคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่การทรมาน การกระทำที่ให้เดร้ายเรื้มนุษยธรรมหรือที่ยำยศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ และการบังคับบุคคลให้สูญหายซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกคันตัว จับ คุมขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในชีวิตและร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้นการทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีให้เดร้ายหรือเรื้มนุษยธรรมนั้น จะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมาน หรือการประติบัติ หรือการลงโทษอื่นที่ให้เดร้ายเรื้มนุษยธรรมหรือที่ยำยศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้เสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบท ในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชน ในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากลและสอดรับกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายกมลศักดิ์ ลีวามา สมาชิกสภาพัฒนราษฎร พระคพระชาติ ได้กล่าวถึง ความจำเป็นและหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า ประเทศไทยควรมีกฎหมายป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย เพื่อให้การปฏิบัติตามกฎหมายและหลักนิติธรรมตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓ วรรคสอง^๑ เป็นรูปธรรม ทั้งนี้ ร่างพระราชบัญญัติตั้งกล่าวมีรายละเอียดที่แตกต่างจาก ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) บางประการ เช่น บทนิยามคำว่า “การทรมาน” องค์ประกอบ ของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย และมาตรการ เยียวยาความเสียหาย

๑.๒.๓ นายสุทธศัน พิจิตร สมาชิกสภาพัฒนราษฎร พระคพระชาติปัตย์ ได้ชี้แจง หลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (นายสุทธศัน พิจิตร สมาชิกสภาพัฒนราษฎร พระคพระชาติปัตย์ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุมสภาพัฒนราษฎร ดังนี้

^๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๓ วรรคสอง บัญญัติไว้ ดังนี้

“รัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ต้องปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ กฎหมาย และหลักนิติธรรม เพื่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศไทยและความผาสุกของประชาชนโดยรวม”

หลักการคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยกำหนดให้การค้นตัว จับ คุมขัง หรือกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคลจะต้องมีการแจ้งสิทธิและจัดทำบันทึกการควบคุมตัวตามที่กฎหมายนี้กำหนดโดยไม่เลือกปฏิบัติ รวมทั้งกำหนดให้ศาลยุติธรรมเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล สร้างระบบความพร้อมรับผิด (accountability) และลบล้างวัฒนธรรมปล่อยให้คนผิดล่อนวลด (impunity) ตลอดจนมีกลไกสนับสนุนช่วยเหลือให้ผู้ได้รับความเสียหายได้รับความเป็นธรรม ผ่านการช่วยเหลือทางกฎหมายเพื่อติดตามตรวจสอบและนำตัวผู้ที่เกี่ยวข้องมาเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมทางอาญา และมาตรการชดเชยฟื้นฟูและเยียวยาความเสียหายทางร่างกาย จิตใจและสังคม และการป้องกันไม่ให้การละเมิดเกิดขึ้นซ้ำอีก

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่การทรมาน การกระทำหรือการลงโทษที่โหดร้าย ไร่มนุษยธรรมหรือที่ย่ำศักดิ์ศรี และการกระทำให้บุคคลเสียหาย^๑ ซึ่งกระทำโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกค้นตัว จับ คุมขัง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทรมาน ทารุณกรรม หรือการลงโทษด้วยวิธีโหดร้ายหรือไร่มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมีได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการปฏิบัติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไร่มนุษยธรรมหรือที่ย่ำศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้ได้รับความเสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบทในอนุสัญญาดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดคล้องกับหลักการของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนี้ นายนฤศิลป์ เงินหมื่น สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พระองค์ประชาธิปัตย์ ได้กล่าวถึงความจำเป็นและหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า การที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการทรมานเพื่อให้ได้มาซึ่งคำรับสารภาพ การบังคับให้เป็นพยาน และการกระทำให้บุคคลที่มีความเห็นต่างกับตนสูญหายนั้น ถือเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งมีสาเหตุมาจากการบวนการยุติธรรมมีหลายมาตราฐาน ไม่มีกลไกควบคุมและตรวจสอบ ตลอดจนบทลงโทษผู้กระทำความผิดที่ชัดเจน ดังนั้น จึงจำเป็นต้องมีการตรากฎหมายเพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน โดยร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะกำหนดกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย กำหนดลักษณะของการกระทำการทรมาน

^๑ ตามข้อความที่ปรากฏในบันทึกการและเหตุผลประกอบร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ใช้คำว่า “เสียหาย”

และการกระทำให้บุคคลสูญหาย การกระทำหรือการลงโทษที่ให้เดร้ายไว้มนุษยธรรมหรือที่ยำยีศักดิ์ศรี กำหนดไม่ให้นับอายุความจนกว่าจะพบบุคคลที่ถูกกระทำให้สูญหายหรือปราภูหลักฐานน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นถึงแก่ความตาย กำหนดให้ความผิดตามพระราชบัญญัตินี้เป็นคดีพิเศษตามกฎหมายว่าด้วยการสอบสวนคดีพิเศษและให้พนักงานอัยการเป็นผู้รับผิดชอบสำนวนการสอบสวน และไม่ให้การดำเนินคดีอยู่ในอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ กำหนดสิทธิของผู้ถูกควบคุมตัว กระบวนการควบคุมตัวและการปล่อยตัว กำหนดองค์ประกอบหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและกระบวนการและการกระทำให้บุคคลสูญหาย และกำหนดระหว่างโทษของความผิดฐานกระทำทรมานและความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหาย

๑.๒.๔ นายอาทิตย์ อลาอิสเซา สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชน ได้ชี้แจงหลักการและเหตุผลของร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทุจริตและกรรมการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (ซึ่งนายสิริระ เจนาจักษณ์ สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคร่วมประชาธิรัฐ กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ต่อที่ประชุมสภาพผู้แทนราษฎร ดังนี้

หลักการคือ ให้มีกฎหมายว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและกรรมการกระทำให้บุคคลสูญหาย

สำหรับเหตุผลที่จำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้คือ โดยที่การทุจริตและกรรมการกระทำให้บุคคลสูญหายเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศและมนตรีและกฎหมายของประเทศไทย ด้วยเจ้าหน้าที่ของรัฐเป็นการละเมิดสิทธิมนุษยชนอย่างร้ายแรง ซึ่งไม่อาจยกเว้นให้กระทำได้ไม่ว่าสถานการณ์ใด ๆ อีกทั้งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยได้บัญญัติให้รัฐมีหน้าที่คุ้มครองสิทธิและเสรีภาพในชีวิตและร่างกายของบุคคลจากการถูกคันตัว จับ คุกชั่ง หรือถูกกระทำการใดอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายเกินสมควรแก่เหตุผลที่กฎหมายกำหนด ยิ่งไปกว่านั้น การทุจริตและกรรมการกระทำให้บุคคลสูญหายเป็นภัยต่อความมั่นคงของประเทศไทย ด้วยวิธีให้เดร้ายไว้มนุษยธรรมนั้นจะกระทำมิได้ ประกอบกับประเทศไทยได้เข้าเป็นภาคีของอนุสัญญาต่อต้านการทุจริตและกรรมการประตีบติ หรือการลงโทษอื่นที่ให้เดร้ายไว้มนุษยธรรมหรือที่ยำยีศักดิ์ศรี และได้ลงนามอนุสัญญา ระหว่างประเทศไทยด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ จึงต้องมีบทบัญญัติที่กำหนดฐานความผิดเป็นการเฉพาะ ตลอดจนมีมาตรการป้องกันและปราบปราม มาตรการเยียวยาผู้เสียหาย และมาตรการอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถปฏิบัติตามข้อบันทึกในอนุสัญญาดังกล่าว ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะเป็นการยกระดับการคุ้มครองสิทธิมนุษยชนในประเทศไทยให้เทียบเท่าสากล และสอดรับกับหลักการของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

จากนั้น นายอาทิตย์ อลาอิสเซา สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎร พรรคร่วมประชาธิรัฐ ได้กล่าวถึงความจำเป็นและหลักการสำคัญของร่างพระราชบัญญัตินี้ สรุปสาระสำคัญได้ว่า ร่างพระราชบัญญัตินี้กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีหน้าที่ควบคุมตัวบุคคลต้องจัดให้มีการบันทึก

ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว เช่น สถานที่ของการถูกควบคุมตัว ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพร่างกายของผู้ถูกควบคุมตัวทั้งก่อนควบคุมตัวและก่อนการปล่อยตัว กำหนดให้ญาติ บุคคลหรือคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหายหรือคณะกรรมการ หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายจากคณะกรรมการดังกล่าว มีสิทธิ์ของขอต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกควบคุมตัว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการป้องกันและตรวจสอบตลอดจนเป็นหลักประกันว่าผู้ถูกควบคุมตัวจะได้รับการคุ้มครองดูแลในทุกขั้นตอนและทุกช่วงเวลาที่ถูกควบคุมตัว กำหนดของค่าตอบแทนที่และอำนาจของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย กำหนดให้ศาลยุติธรรมเป็นกลไกสำคัญในการตรวจสอบการใช้อำนาจของเจ้าหน้าที่ของรัฐอันกระทบกระเทือนต่อเสรีภาพในร่างกายของบุคคล กำหนดให้เจ้าหน้าที่ของรัฐที่กระทำการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย และผู้บังคับบัญชาที่รู้เห็นหรือละเลยเพิกเฉยต่อการกระทำดังกล่าวของผู้ใต้บังคับบัญชาต้องถูกลงโทษ เนื่องจากเป็นการก่ออาชญากรรมอย่างหนึ่ง กำหนดมาตรการคุ้มครองความปลอดภัยและช่วยเหลือผู้ที่ได้รับความเสียหายอย่างเร่งด่วน ตลอดจนการเยียวยาทางร่างกายและจิตใจให้ผู้ได้รับความเสียหายหรือญาติของบุคคลที่ถูกกระทำการทรมานหรือกระทำให้บุคคลสูญหาย กำหนดบทต้องห้ามรับฟังพยานหลักฐานที่ได้มาโดยอาศัยข้อมูลที่เกิดขึ้นหรือได้มาเนื่องจากการกระทำความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ กำหนดรับรองความเป็นผู้เสียหายในคดีอาญา เพื่อให้สามีภริยา คู่ชีวิตผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิติธรรมและพฤตินัย สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการยุติธรรมทางอาญา กำหนดให้ความผิดฐานกระทำการทุจริตแห่งชาติและคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ และกำหนดให้ศาลอัญคดีทุจริตและประพฤติมิชอบเป็นศาลมีเขตอำนาจในการพิจารณาพิพากษาคดีความผิดตามพระราชบัญญัตินี้

๒. การอภิปรายของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

ภายหลังจากที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทิน) นายสุทธิ์ศน์เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์ และนายอาทิตย์ อุไรสเซ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคพลังประชาชนรัฐ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. และนายกมลศักดิ์ ลีวามะ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาชาติ ได้เสนอร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ต่อที่ประชุมสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้ว มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรอภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว สรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๒.๑ ปฏิญญาสากลว่าด้วยสิทธิมนุษยชน (Universal Declaration of Human Rights หรือ UDHR) ข้อ ๕ กำหนดไว้ว่า บุคคลจะจะถูกกระทำการทรมาน หรือการปฏิบัติ หรือการลงโทษ ที่โหดร้ายไว้กับมนุษยธรรม หรือยำ่ยศักดิ์ศรีไม่ได้ อันเป็นการแสดงให้เห็นว่า การกระทำการทรมาน หรือกระทำให้บุคคลสูญหายนั้นถือเป็นอาชญากรรมร้ายแรงต่อมวลมนุษยชาติตามหลักสากล ที่นานาอารยประเทศยอมรับ ทั้งนี้ ผู้ที่กระทำการดังกล่าวส่วนใหญ่มักเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ และมักจะเกิดในช่วงขั้นตอนก่อนที่ผู้ถูกกระทำการทรมานหรือกระทำให้สูญหายจะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม เช่น ก่อนการส่งตัวให้พนักงานสอบสวน และจะกระทำในสถานที่ลับที่ไม่มีผู้รู้เห็น ทำให้ไม่มีพยานบุคคลหรือพยานหลักฐานที่จะเอาผิดผู้กระทำได้ หรือถึงแม้จะมีผู้รู้เห็นการกระทำการดังกล่าว แต่ก็ไม่กล้าเป็นพยานเพรากลัวว่าตนเองและครอบครัวจะได้รับอันตราย ดังนั้น จึงควรมีการควบคุมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐในช่วงขั้นตอนดังกล่าว และควรจัดตั้งกองทุนเพื่อนำเงินมาใช้จ่ายในการคุ้มครองบุคคลและครอบครัวของผู้ที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ ประเทศไทยเข้าเป็นภาคีอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประตีบติ หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไว้กับมนุษยธรรม หรือที่ยำ่ยศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)) และ ส่วนอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ (International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (ICPPED)) นั้น เมppประเทศไทยจะได้ลงนามในอนุสัญญาระหว่างประเทศดังกล่าวแล้วก็ตาม แต่ยังไม่มีผลผูกพันประเทศไทยในฐานะที่เป็นภาคีอนุสัญญา เพราะยังไม่ได้ให้สัตยาบันเพื่อผูกพันตนในอนุสัญญา ระหว่างประเทศฉบับนี้ ดังนั้น ไม่ว่าร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน และการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. จะมีผลบังคับใช้เป็นกฎหมายหรือไม่ก็ตาม ประเทศไทยควรให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาระหว่างประเทศฉบับดังกล่าวด้วย

๒.๓ หน่วยงานของรัฐควรจัดอบรมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติตามมาตรฐานขั้นต่ำที่กำหนดไว้ในพิธีสารอิสตันบูล : คู่มือสืบสวนสอบสวนและบันทึกข้อมูลหลักฐานอย่างมีประสิทธิภาพ กรณีการทรมานและการปฏิบัติหรือการลงโทษอื่น ๆ ที่โหดร้าย ไว้กับมนุษยธรรม หรือยำ่ยศักดิ์ศรี (Istanbul Protocol : Manual on the Effective Investigation and Documentation of Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment) ให้แก่เจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจำกัดเสรีภาพบุคคล ทั้งนี้ เพื่อเป็นการวางแผนมาตรฐานในการบันทึกรวบรวมพยานหลักฐานกรณีการทรมานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการให้ความช่วยเหลือหรือเยีย抚ผู้เสียหายจากการถูกทรมาน คุ้มครองและเยียวยา ตลอดจนสามารถนำเสนอพยานหลักฐานอันเกิดจากการได้รับบาดเจ็บไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือจิตใจต่อศาลอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

๒.๔ ประเด็นเกี่ยวกับบทนิยาม

๒.๔.๑ บทนิยามของคำว่า “การทรมาน” ตามอนุสัญญาต่อต้านการทรมานและการประดิษฐ์หรือการลงโทษอื่นที่โหดร้าย ไม่มนุษยธรรม หรือที่ย่ำศักดิ์ศรี (Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment (CAT)) นั้น นอกจากจะหมายถึงการกระทำทรมานโดยเจ้าหน้าที่ของรัฐโดยตรงแล้ว ยังหมายความรวมถึงการยุยง หรือโดยความยินยอม หรือรู้เห็นเป็นใจของเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือของบุคคลอื่นซึ่งปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งทางการด้วย

๒.๔.๒ บทนิยามของคำว่า “การหายสาบสูญโดยลูกบังคับ” ตามอนุสัญญาระหว่างประเทศว่าด้วยการคุ้มครองบุคคลทุกคนจากการบังคับให้หายสาบสูญ (International Convention for the Protection of All Persons from Enforced Disappearance (ICPPED)) นั้น ไม่ได้หมายความว่าหาตัวบุคคลที่สาบสูญไม่พบเพียงอย่างเดียว แต่หมายความรวมถึงการปิดซ่อนหรือที่อยู่ของบุคคลที่หายสาบสูญด้วย

๒.๔.๓ ร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ ไม่มีบทนิยามคำว่า “การย่ำศักดิ์ศรี” ซึ่งถือเป็นการกระทำทรมานอย่างหนึ่ง อีกทั้งบทนิยามคำว่า “ผู้ได้รับความเสียหาย” ยังไม่ครอบคลุมถึงบุพการี ผู้สืบสันดาน สามีภริยา คู่ชีวิต และผู้อยู่ในอุปการะ ทั้งโดยนิตินัยและพฤตินัยของผู้ที่ถูกทรมานหรือถูกกระทำให้สูญหาย

๒.๕ กรณีที่ผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานกระทำทรมานหรือฐานกระทำให้บุคคลสูญหายถึงแก่ความตายหรือไม่มีผู้จัดการแทนผู้เสียหาย ควรกำหนดให้คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นผู้เสียหายจากการกระทำความผิดฐานดังกล่าว

๒.๖ หากผู้มีส่วนได้เสียโดยชอบด้วยกฎหมายต้องการใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลอาญา หรือศาลจังหวัดแห่งท้องที่ที่เชื่อว่ามีการทรมานหรือพบเห็นผู้ถูกกระทำให้สูญหายครั้งสุดท้าย เพื่อให้ศาลมีคำสั่งให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ทำการจำกัดเสรีภาพบุคคลให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผู้ถูกจำกัดเสรีภาพตามที่บัญญัติไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับที่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอ มาตรา ๒๗ ในวันเสาร์ วันอาทิตย์ หรือวันหยุดนักขัตฤกษ์ ซึ่งศาลไม่เปิดทำการ หรือในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉิน สามารถดำเนินการในเรื่องดังกล่าวได้หรือไม่ อย่างไร

๒.๗ ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ที่สมาชิกสภาพผู้แทนราษฎรเสนอทั้ง ๓ ฉบับ จะกำหนดองค์ประกอบของคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย โดยมีผู้เสียหาย หรือผู้แทนผู้เสียหายจากการทรมานหรือกระทำให้บุคคลสูญหายร่วมเป็นกรรมการ ตลอดจนกำหนดให้การกระทำความผิดฐานกระทำทรมานหรือกระทำให้บุคคลสูญหายไม่มีอายุความหรือมีอายุความมากกว่าที่บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา แต่ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. ที่คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ นั้น ไม่ได้กำหนดในเรื่องดังกล่าวไว้

๒.๔ การระหว่างโทษสำหรับความผิดฐานกระทำทรมานและความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหายนั้น ควรกำหนดไว้ในอัตราสูงที่สุด เพื่อที่ผู้จะกระทำความผิดจะได้เกิดความเกรงกลัวและไม่กล้ากระทำความผิดฐานดังกล่าว

๒.๕ หน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่จำกัดเสรีภาพบุคคลควรติดตั้งกล้องวงจรปิดภายในสถานที่ที่ใช้เป็นที่คุมขังผู้ถูกจำกัดเสรีภาพ เพราะภาพบันทึกวิดีทัชน์จากกล้องวงจรปิดดังกล่าวถือเป็นพยานหลักฐานสำคัญในคดีความผิดฐานกระทำทรมานและความผิดฐานกระทำให้บุคคลสูญหาย ทั้งนี้ ในการนี้ที่กล้องวงจรปิดดังกล่าวเกิดเสียหายหรือไม่สามารถใช้การได้ ผู้ที่มีหน้าที่ดูแลบำรุงรักษากล้องวงจรปิดควรมีความผิดและต้องถูกลงโทษด้วย

๓. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม (นายสมศักดิ์ เทพสุทธิน) ได้ตอบชี้แจง ดังนี้

ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ ถึง พ.ศ. ๒๕๘๐) ในประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม และยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ รวมทั้งสอดคล้องกับข้อตกลงระหว่างประเทศไทยและประเทศไทยเข้าเป็นภาคี โดยจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างหลักประกันด้านสิทธิมนุษยชนให้แก่ประชาชน อันจะส่งผลให้เกิดความเป็นธรรมในสังคมและประเทศชาติอย่างยั่งยืนต่อไป ทั้งนี้ ประเด็นที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้อภิรายและตั้งเป็นข้อสังเกตไว้นั้น มีประเด็นที่เป็นประโยชน์อยู่เป็นจำนวนมาก ซึ่งจะได้นำไปประกอบการพิจารณาในชั้นการพิจารณาของคณะกรรมการธุรการต่อไป

๔. ผลการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรในวาระที่หนึ่ง ขั้นรับหลักการ

มติ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔ ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติในวาระที่หนึ่ง รับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. และร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับบุคคลให้สูญหาย พ.ศ. ทั้ง ๔ ฉบับดังกล่าว พร้อมกันไป ด้วยคะแนนเสียง ๓๖๓ เสียง ไม่รับหลักการ ไม่มี งดออกเสียง ๑ เสียง และไม่ลงคะแนนเสียง ๑ เสียง และมีมติให้ตั้งคณะกรรมการวิสามัญ จำนวน ๒๕ คน เพื่อพิจารณาในวาระที่สอง ขั้นคณะกรรมการธุรการโดยถือเอกสารร่างพระราชบัญญัติของรัฐมนตรีเป็นหลักในการพิจารณา กำหนดการประชุมต่อไปใน ๗ วัน

๑. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมาน
และการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบทะเบียนวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

Scan me ☺

[http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=Y12282+E0%9B%0B%A3%0B%8B%2E0%8B%9A%0B%8B%9B%0B%8A%0B%8B%97%0B%8A%0B%8A%1%0B%8B%81%0B%8B%2E0%8B%99%0B%8A%0B%8B%84%0B%8B%84%0B%8A%5%0B%8A%AA%0B%8D%0B%8A%AB%0B%8B%2E0%8B%A2+\(%0B%8A%84%0B%8A%3%0B%8A%1\).pdf&download=1](http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=Y12282+E0%9B%0B%A3%0B%8B%2E0%8B%9A%0B%8B%9B%0B%8A%0B%8B%97%0B%8A%0B%8A%1%0B%8B%81%0B%8B%2E0%8B%99%0B%8A%0B%8B%84%0B%8B%84%0B%8A%5%0B%8A%AA%0B%8D%0B%8A%AB%0B%8B%2E0%8B%A2+(%0B%8A%84%0B%8A%3%0B%8A%1).pdf&download=1)

๒. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการบังคับ^๑
บุคคลให้สูญหาย พ.ศ. (นายวันมุหะมัดนอร์ มะทา กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบทะเบียนวาระ ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

Scan me ☺

[http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=6.5+E0%9B%0B%A3%0B%8B%2E0%8B%9A%0B%8B%9B%0B%8A%0B%8B%99%0B%8A%0B%8A%1%0B%8B%81%0B%8B%2E0%8B%99%0B%8A%0B%8B%84%0B%8B%84%0B%8A%5%0B%8A%AA%0B%8D%0B%8A%AB%0B%8B%2E0%8B%A2+\(%0B%8A%84%0B%8A%3%0B%8A%1\).pdf&download=1](http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=6.5+E0%9B%0B%A3%0B%8B%2E0%8B%9A%0B%8B%9B%0B%8A%0B%8B%99%0B%8A%0B%8A%1%0B%8B%81%0B%8B%2E0%8B%99%0B%8A%0B%8B%84%0B%8B%84%0B%8A%5%0B%8A%AA%0B%8D%0B%8A%AB%0B%8B%2E0%8B%A2+(%0B%8A%84%0B%8A%3%0B%8A%1).pdf&download=1)

๓. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (นายสุทัศน์ เงินหมื่น กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

Scan me ๓

[http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=6.6+
%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%9A+\(%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A8%E0%B8%99%E0%B9%8C\).pdf&download=1](http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=6.6+%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%84%E0%B8%B1%E0%B8%9A+(%E0%B8%AA%E0%B8%B8%E0%B8%97%E0%B8%B1%E0%B8%A8%E0%B8%99%E0%B9%8C).pdf&download=1)

๔. ร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ. (นายสิระ เจนจาคะ กับคณะ เป็นผู้เสนอ)
ซึ่งเป็นเอกสารแนบท้ายในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐ (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)
วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

Scan me ๔

[http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=6.7+
%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%9A%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A1+\(%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B0\).pdf&download=1](http://edoc.parliament.go.th/getfile.aspx?id=742463&file=6.7+%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%9A%E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B2%E0%B8%A1+(%E0%B8%AA%E0%B8%B4%E0%B8%A3%E0%B8%B0).pdf&download=1)

๕. เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการทรมานและการกระทำให้บุคคลสูญหาย พ.ศ.

(คณะรัฐมนตรี เป็นผู้เสนอ) ของสำนักวิชาการ

สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร

ในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

<https://dl.parliament.go.th/handle/lirt/585341>

Scan me ๕

๖. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๐
(สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๖๔

[http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/
parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10041&mid=4342](http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10041&mid=4342)

Scan me ๖

๗. บันทึกการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑
 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่สุดที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔
http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10044&mid=4343

๘. บันทึกการออกเสียงลงคะแนนของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร^๑
 ในการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๕ ปีที่ ๓ ครั้งที่ ๒๑
 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) วันพุธที่สุดที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๖๔
http://msbis.parliament.go.th/ewtadmin/ewt/parliament_report/main_warehouse_dll_x.php?aid=10042&mid=4343